

ius nuditatem & vitæ genus, & puritatem illi se imitari putant, sed falsó. Videtur tamen Epiphanius in argumento libr. 2. Tom. 1. sentire ab auctore suo sic nominatos, qui Adam vocaretur. *Ἀδαμιανοὶ*, ait, ἀπὸ τινὸς Ἀδάμ ζῶντος καλούμενοι. Huius sectæ pauci scriptores meminerunt, quia, ut ait Epiphanius, fuit minuta hæresis, & statim ex Ecclesia Dei non tantum explosa, sed etiam in orbe terrarum extincta. Ac ne nunc quidem nomen eius extaret, nisi Monachi quidam qui se falso pietatis & vitæ austeritatis prætextu commendarunt, horum hæreticorum impudentes prorsus mores retinuisent, & inter sanctissima ordinis & regulæ suæ præcepta posuissent, quales ii qui etiam nunc hodie Adamitæ dicuntur, vigentque plurimum in Italia: & alii quidam qui Theodosii iunioris seculo vixerunt, de quibus scribit Euaigr. libro 1. Histor. capite 21. Viuunt enim nudi non necessitate quidem adacti, vel inopia vestimentorum, sed ex voti professione. Quo conuersationis genere nihil certè dici vel cogitari potest fœdus & turpius: sed fœdis hominibus Monachis perplacent fœdi mores. In quo sunt primis & sanctioribus Monachis dissimillimi, qui, quanquam soli, tamen nunquam se nudos videre sustinuerunt, quod refert variis in locis Historia Ecclesiastica, Socrat. libro 4. cap. 23. Sozom. libro 1. capite 14. Fuerunt autem Adamiani hæretici, quemadmodum scribit Epiphanius, ex *μοναζῶν* & *ἐγκρατεσιμένων*, id est Monachorum genere, ne qui eorum nuditatem probarunt & sequuti sunt, putent se hæreticis illis esse propter monachalem vitæ rationem meliores. autem